EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 30.7.2009
KOM(2009) 408 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

Tredje rapporten om tillämpningen av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. Inledning ... 3
2. Andra rapporten om tillämpningen av direktiv 93/7/EEG (1999–2003): slutsatser ... 3
3. Utvecklingen efter den andra rapporten (2004–2007) ... 4
3.1. EU:s utvidgning med tolv nya medlemsstater ... 4
3.2. Undersökning av kulturföremåls spårbarhet: utvidgning med tolv nya medlemsstater (2007) ... 4
4. Direktivets tillämpning 2004-2007 ... 5
4.1. Medlemsstaternas rapporter om tillämpningen ... 5
4.2. Utvärdering av direktivets tillämpning ... 6
4.2.1. Samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter (artikel 4) ... 6
4.2.2. Talan om återlämnande (artikel 5) ... 7
5. Slutsatser ... 8
6. Nästa steg ... 8

BILAGA ... 10

1. INLEDNING

I rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993[1] införs mekanismer för samarbete mellan de nationella myndigheterna och ett rättsligt förfarande för återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium.

Inom gemenskapen omfattas kulturföremål av bestämmelserna i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (”EG-fördraget”), bl.a. av dem som gäller fri rörlighet för varor. Särskilt förbjuds i artiklarna 28 och 29 i EG-fördraget åtgärder som har motsvarande verkan som kvantitativa import- eller exportrestriktioner. Enligt artikel 30 hindrar dock artiklarna 28 och 29 i EG-fördraget inte förbud mot eller restriktioner för import, export eller transitering som motiveras bl.a. av skyddet av ”nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde”. I kraft av den artikeln bibehåller sålunda medlemsstaterna rätten att fastställa vilka kulturföremål som de betraktar som nationella skatter samt möjligheten att vidta nödvändiga åtgärder för att skydda dem.

Man kan alltså betrakta direktiv 93/7/EEG som en kompletterande åtgärd för den inre marknaden med syftet att förena den inre marknaden med en garanti för medlemsstaterna om skydd för de kulturföremål som de betraktar som nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde enligt artikel 30 i EG-fördraget.

Enligt artikel 16.2 i direktivet ska kommissionen vart tredje år lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av direktivet[2].

Detta dokument utgör den tredje rapporten om tillämpningen av direktivet. Den omfattar åren 2004–2007 och innehåller en analys av tillämpningen av direktivet i medlemsstaterna[3].

2. ANDRA RAPPORTEN OM TILLÄMPNINGEN AV DIREKTIV 93/7/EEG (1999–2003): SLUTSATSER

I den andra rapporten konstaterades att medlemsstaterna ansåg att direktivet var ändamålsenligt för att skydda kulturarvet och att gemenskapens juridiska ram som införs genom direktivet är tillräcklig, även om vissa förbättringar är nödvändiga. I den andra rapporten föreslogs att det vore lämpligt att

- förbättra samarbetet och informationsutbytet mellan medlemsstaterna,
- förlänga tidsfristen för talan om återlämnande med ett år,
- bibehålla beloppsgränserna,

---

1 Rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, EGT L 74, 27.3.1993, s. 74, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/100/EG av den 17 februari 1997, EGT L 60, 1.3.1997, s. 59, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/38/EG av den 5 juni 2001, EGT L 187, 10.7.2001, s. 43.

2 Rapport från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 3911/92 om export av kulturföremål och av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, KOM (2000)325 slutlig, 25.5.2000.
Andra rapporten från kommissionen till rådet, Europaparlamentet samt Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, KOM (2005) 675 slutlig.

3 Följande medlemsstater har inte lämnat in rapporter till kommissionen om tillämpningen: Estland, Irland, Luxemburg, Malta och Bulgarien.

- inte ändra på rapporternas frekvens.

Kommissionen hade meddelat sin avsikt att vända sig till rådgivande kommittén för kulturföremål angående tidsfristen för talan om återlämnande och rapporternas frekvens.

3. UTVECKLINGEN EFTER DEN ANDRA RAPPORTEN (2004–2007)

3.1. EU:s utvidgning med tolv nya medlemsstater

Före varje utvidgning har kommissionen undersökt utkasten till nationella åtgärder för att överföra direktivet. För att underlätta en korrekt överföring gavs även regelbundet tekniskt bistånd till kandidatländerna.

Kommissionen inledde flera överträdelseförfaranden mot vissa medlemsstater[4] för underlåtenhet att anmäla nationella genomförandeåtgärder inom den föreskrivna tidsfristen. Förfarandena avslutades när de nationella åtgärderna hade anmälts och kontrollerats.

Under tiden för de två utvidgningarna (2004 och 2007) sammanträdde rådgivande kommittén för kulturföremål (numera kallad ”kommittén för export och återlämnande av kulturföremål”) en gång, den 16 februari 2005. Bland de frågor i samband med direktivet som medlemsstaterna tog upp fanns nödvändigheten att förlänga tidsfristen för att väcka talan om återlämnande med ett år. Denna begäran från Greklands sida fick stöd av andra medlemsstater, däribland Spanien och Italien.

3.2. Undersökning av kulturföremåls spårbarhet: utvidgning med tolv nya medlemsstater (2007)

I slutet av 2006 begärde kommissionen att undersökningen om kulturföremåls spårbarhet i de tidigare femton medlemsstaterna och de tre EES-länderna skulle omfatta de tolv nya medlemsstaterna. Den nya undersökningen som gjordes 2007 bekräftade slutsatserna i 2004 års undersökning[5], nämligen att spårbarheten endast säkerställs för nationella skatter och i mindre utsträckning för kulturföremål som cirkulerar på grundval av utförseltillstånd.

Dessutom bekräftades i undersökningen rekommendationerna i den grundläggande undersökningen, bland annat att det vore ändamålsenligt att

- anta en enhetlig mall för tillstånd till överföring av kulturföremål inom gemenskapen,
- inrätta en europeisk databas med tillstånd för överföring av kulturföremål och för export till länder utanför gemenskapen,
- införa system för märkning av kulturföremål, och
- upprätta ett nätverk för att förstärka samarbetet mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Några medlemsstater, bland annat Frankrike, skulle vilja diskutera dessa rekommendationer i kommittén för export och återlämnande av kulturföremål. Kommissionen anser dock att dessa rekommendationer, som ligger utanför den juridiska ramen i direktiv 93/7/EEG, bör bedömas i ljuset av principerna om fri rörlighet för varor mellan medlemsstaterna (artikel 28–30 i EG-fördraget)[6]

---

4 Malta, Polen, Slovakien och Bulgarien.

5 http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/inst_sp/defense_en.htm

6 Under åren 2004–2007 behandlade kommissionen ett enda klagomål om hinder mot utförsel av ett kulturföremål från en medlemsstat till en annan (artikel 29 i EG-fördraget).

4. DIREKTIVETS TILLÄMPNING 2004-2007

4.1. Medlemsstaternas rapporter om tillämpningen

Enligt artikel 16.1 i direktivet ska medlemsstaterna vart tredje år rapportera till kommissionen om direktivets tillämpning[7].

Medlemsstaterna anser allmänt sett att direktivet är ett användbart instrument för att återfå nationella skatter som olagligen förts ut från en medlemsstat och befinner sig i en annan. De är också eniga om att direktivet i sig inte utgör något instrument för att bekämpa olaglig handel med kulturföremål, även om det har en viss förebyggande verkan till skydd för kulturarvet.

I medlemsstaternas rapporter konstateras det att

- direktivet sällan tillämpas, såväl inom ramen för administrativt samarbete som vid talan om återlämnande (se bilagan)[8],
- det vore önskvärt med ökat administrativt samarbete mellan de behöriga myndigheterna på nationell nivå och på gemenskapsnivå,
- det är nödvändigt att göra vissa justeringar i direktivet för att det ska bli mer effektivt.

Vidare motiverar de flesta medlemsstater det låga antalet fall av tillämpning av direktivet med att genomförandet är invecklat ur administrativ synpunkt och dyrt. Dessa medlemsstater anser att detta leder till att de nationella myndigheterna föredrar att agera på det civil- eller straffrättsliga planet. Dessutom anser några medlemsstater, exempelvis Frankrike, Italien och Ungern, att inskränkningen av tillämpningsområdet till nationella skatter som förtecknas i bilagan till direktivet eller som finns i offentliga samlingar eller kyrkliga förteckningar utgör ytterligare en begränsning.

Förbättringar som medlemsstaterna föreslår

För att direktivet ska bli mer effektivt ställer sig så gott som alla medlemsstater positiva till en ändring av artikel 7.1, så att tiden för talan om återlämnande förlängs. Denna tidsfrist, som för närvarande utgör ett år, skulle kunna förlängas till exempelvis tre år. Frankrike och Italien anser att man även bör tydliggöra när tidsfristen börjar.

De flesta medlemsstater (bland annat Belgien, Tyskland, Spanien, Cypern, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien) ställer sig också positiva till att bilagan till direktivet ändras, antingen genom att man lägger till nya kategorier av skatter, exempelvis vissa moderna konstverk, eller ändrar de aktuella ekonomiska gränsvärdena[9] eller till och med rapporteringsfrekvensen.
Tjeckien, Frankrike, Italien och Österrike pekar på svårigheter i samband med talan om återlämnande, som exempelvis beror på att begreppen ”vederbörlig omsorg och uppmärksamhet” eller ”skälig ersättning ” tolkas på olika sätt av de nationella domstolarna när man vänder sig till dem med talan om återlämnande. Av detta skäl ställer sig dessa medlemsstater positiva till att man inför en enhetlig tolkning av dessa begrepp. Tjeckien

---

7 För att erhålla jämförbara uppgifter har kommissionen till de nationella myndigheter som ansvarar för direktiv 93/7/EEG skickat samma frågeformulär som användes vid utarbetandet av den andra rapporten.

8 Denna tabell har skickats för yttrande och godkännande till de nationella myndigheter som ansvarar för direktivet .

9 Somliga medlemsstater vill höja de ekonomiska gränsvärden (Cypern och Förenade kungariket), medan andra vill sänka dem (Spanien, Ungern, Österrike, Polen, Slovenien, Slovakien, Sverige och Rumänien).

föreslår att artiklarna 9 och 11 i direktivet ändras så att ägarens skyldigheter vid förvärv av ett kulturföremål klargörs ytterligare. Som nämnts ovan påpekar somliga medlemsstater (exempelvis Frankrike, Italien och Ungern) att begreppen ”kulturföremål” och ”nationell skatt” skiljer sig mellan medlemsstaterna, vilket för de myndigheter som ansvarar för tillämpningen komplicerar genomförandet av direktivet. Dessa medlemsstater föreslår därför att direktivets tillämpningsområde ses över.
Slutligen anser somliga medlemsstater att en rad riktlinjer för samarbete mellan nationella myndigheter (artikel 4) skulle underlätta genomförandet av direktivet.

4.2. Utvärdering av direktivets tillämpning

Med ledning av information från medlemsstaterna angående åren 2004–2007 har kommissionen gjort en sammanställning i tabellen i bilagan av de fall där artiklarna 4 och 5 i direktivet tillämpades under 2004–2007.

Medlemsstaterna har tillämpat artikel 4 om administrativt samarbete såtillvida att de ansökt om efterforskning av kulturföremål och underrättat varandra om att kulturföremål påträffats på en annan medlemsstats territorium. Vidare nämnde tre medlemsstater (Tyskland, Cypern och Lettland) att de gett en annan medlemsstat tillstånd att undersöka kulturföremålets art. Spanien, Österrike och Sverige nämnde att de hade vidtagit administrativa åtgärder för att fysiskt bevara ett kulturföremål, och Ungern och Grekland sade att de begärt tillfälliga åtgärder för att undvika att kulturföremålet undanhölls från återlämnandeförfarandet.

I de nationella rapporterna nämns också 148 återlämnanden av kulturföremål som skett till följd av förhandlingar mellan nationella myndigheter, utan något domstolsförfarande.

Slutligen nämner de nationella myndigheterna att de i åtta fall väckt talan om återlämnande enligt artikel 5 under den tid som rapporten gäller[10].

Precis som vid de tidigare bedömningarna betonar dock kommissionen att det är svårt att undersöka om de uppgifter som meddelats angående tillämpningen av artiklarna 4 och 5 stämmer med verkligheten. I detta hänseende har vissa nationella myndigheter som ansvarar för tillämpningen av direktivet betonat att det är svårt att samla in all information, bland annat vad gäller domstolsförfaranden.

4.2.1. Samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter (artikel 4)

Det framgår av medlemsstaternas rapportering att samarbetet och informationsutbytet på nationell nivå mellan centrala myndigheter som ansvarar för direktivet (bland annat tull- och polismyndigheter) fungerar bra vad gäller olaglig utförsel av kulturföremål. De centrala myndigheterna anser att detta är väsentligt för att direktivet ska kunna tillämpas. Exempelvis har Ungern, Tjeckien, Polen och Rumänien nämnt att det antingen finns samarbetsavtal mellan de ansvariga nationella myndigheterna, särskilda lösningar (som organet *Office central de lutte contre le trafic des biens culturels* i Frankrike), eller arbetsgrupper för utbyte av information och bra lösningar (Tyskland och Portugal). Nederländerna har meddelat sin avsikt[11] att intensifiera samarbetet, till exempel vad gäller utbyte av kunskap, erfarenhet och utbildning. Belgien har aviserat regelbundna möten mellan berörda myndigheter och ett samarbetsprojekt från och med 2008.

---

[10] Med undantag för Tjeckiens krav att Tyskland skulle återlämna en dopfunt (*Taufbecken*), vilket avvisades 2008 såsom preskriberat, var alla andra ärenden fortfarande ouppklarade vid slutet av 2007.

[11] *Pure Art- preventive criminal analysis of the Dutch art and antiques trade.* Intraval- Groningen-Rotterdam.2007. Rapporten utarbetades efter en undersökning av hur känslig den nederländska konstmarkanden är för organiserad brottslighet.

Medlemsstaterna är också överens om att bra administrativt samarbete och informationsutbyte mellan medlemsstaterna är viktiga för att genomföra direktivet. I detta hänseende påpekade Grekland att all information om kulturföremål som olagligen utförts från en medlemsstats territorium lämnats till landet via nationella domstolar eller Interpol och inte av de nationella myndigheter som ansvarar för direktivet. Vidare nämner den grekiska myndigheten att den alltid underrättar övriga nationella myndigheter som ansvarar för direktivet om stölder på sitt territorium. I detta hänseende konstaterar Grekland att det administrativa samarbetet på europeisk nivå är bristfälligt. Frankrike betonar att det vore värdefullt att inrätta en plattform för kontakter och utbyte på europeisk nivå mellan de nationella myndigheterna som ansvarar för direktivet. Enligt Nederländerna borde detta samarbete utvidgas till att omfatta EES-länderna[12].Tjeckien och Litauen föreslår att man använder sig av elektroniska verktyg, till exempel en gemensam Internetportal[13], för att förbättra kommunikationen. I detta hänseende erinrar kommissionen om pilotprojektet ITCG (*Information on Transfer of Cultural Goods*) som är avsett att främja informationsutbytet mellan de behöriga förvaltningarna om skydd av kulturföremål[14]. Slutligen anmärker även Portugal att skyddet av kulturarvet skulle bli mer effektivt om alla behöriga myndigheter även samarbetade med Interpol och Europol.

Medlemsstaterna bekräftar att gemensamma riktlinjer för det administrativa samarbetet vore önskvärda, i likhet med dem som kommittén för export och återlämnande av kulturföremål antog 2002. De anser att dessa riktlinjer är ett mycket viktigt sätt att informera om de nationella bestämmelserna om skydd av kulturföremål och om behöriga myndigheter i medlemsstaterna. Slutligen anser alla medlemsstater att kommittén för export och återlämnande av kulturföremål är det forum som kan främja administrativt samarbete och informationsutbyte mellan de företrädda nationella myndigheterna.

4.2.2. Talan om återlämnande (artikel 5)

Enligt information från medlemsstaterna väcktes under åren 2004-2007 vid åtta tillfällen talan om återlämnade enligt artikel 5.

Det finns huvudsakligen två förklaringar till detta låga tal, enligt medlemsstaterna, nämligen: 1) direktivets tillämpningsområde, som uteslutande omfattar nationella skatter som olagligen lämnat territoriet från och med 1 januari 1993 och antingen tillhör kategorin av föremål som förtecknas i bilagan till direktivet eller är del av offentliga samlingar eller kyrkliga inventarier, och 2) tiden för talan om återlämnande som utgör ett år från och med att den återkrävande medlemsstaten har fått vetskap om var kulturföremålet finns och om innehavarens eller mellanhandens identitet. Av dessa skäl föredrar en rad medlemsstater andra

---

12 Direktiv 93/7/EEG är också tillämpligt i Eftas medlemsstater, eftersom det ingår i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med bilaga II, kapitel 28 punkt 1 i detta.

13 En europeisk portal tack vare vilken medlemsstaterna kan meddela varandra aktuella uppgifter om utförseltillstånd och information om olaglig utförsel. Portalen skulle bland annat vara en ingångspunkt för medlemsstaternas uppgifter om stulna föremål (circagrupp).

14 Pilotprojektet ITGC bekostades mellan 1997 och 2000 av IDA (*Interchange of Data between Administrations*). I slutrapporten som offentliggjordes i maj 2000 nämndes inrättandet av en webbplats bestående av två delar. Den ena delen skulle vara offentlig med information om kulturföremål (nationell lagstiftning, blanketter för cirkulation, kontaktadresser osv.), medan endast förvaltningar skulle ha tillträde till den andra, som skulle innehålla en standardiserad zon för utbyte med sekretessbelagd information. Trots att kommissionen 2003 föreslog att man skulle börja genomföra projektet har godkännandeförfarandet blockerats.

juridiska medel, exempelvis bestämmelserna i Unesco-konventionen, för att återfå kulturföremål[15].

5. SLUTSATSER

Precis som i slutsatserna för de två tidigare rapporterna anser de flesta medlemsstater att direktivet gör det möjligt att återfå vissa kulturföremål som olagligen lämnat ett medlemsstats territorium och att det bidrar till att skydda kulturarvet. Samma medlemsstater anser att direktivet har en förebyggande verkan och avskräcker från olaglig utförsel av kulturföremål. Medlemsstaterna beklagar dock vissa begränsningar i direktivet, till exempel tidsfristen på ett år för att väcka talan om återlämnande.

Vad gäller administrativt samarbete och informationsutbyte inom ramen för direktivet, anser kommissionen att det har skett en förbättring både inom och mellan medlemsstaterna. Kommissionen noterar dock att det finns brister, dels vad gäller insamling och utbyte av information mellan myndigheterna som ansvarar för direktivet och de övriga nationella behöriga myndigheterna för skydd av kulturföremål, dels mellan de olika nationella myndigheterna som ansvarar för direktivet. Därför föreslår kommissionen att medlemsstaterna gör det nödvändiga för att främja ett bättre samarbete mellan de olika behöriga myndigheterna. För att stödja denna verksamhet kommer kommissionen att uppdatera sina riktlinjer för administrativt samarbete och offentliggöra en förteckning över nationella myndigheter som ansvarar för direktivet. I samband med detta betonar kommissionen medlemsstaternas skyldighet att vid varje förändring meddela kommissionen uppgifter om den nationella myndighet som utses i enlighet med artikel 3 i direktiv 93/7/EEG så att förteckningen i *Europeiska unionens officiella tidning* kan uppdateras.

Vad gäller talan om återlämnande, anser kommissionen att det låga antalet fall där talan väckts även skulle kunna bero på att det administrativa samarbetet, särskilt förhandlingar om återlämnande som gjorts upp i godo, varit framgångsrikt[16]. Det råder dock enighet mellan medlemsstaterna att tidsfristen på ett år för närvarande begränsar direktivets effektivitet och bör därför förlängas. Däremot är medlemsstaterna inte eniga om andra förslag till ändringar av direktivet, till exempel om att lägga till kategorier av kulturföremål till förteckningen i bilagan eller om att ändra gränsvärdena för dessa föremål.

6. NÄSTA STEG

I ljuset av informationen om tillämpningen av direktivet anser kommissionen att man bör överväga att se över det. Kommissionen anser att alla ändringsförslag först bör granskas ingående för att se vilka följder de kommer att få för de nationella myndigheterna som ansvarar för direktivet.

I detta syfte kommer kommissionen att föreslå kommittén för export och återlämnande av kulturföremål inrättandet av en arbetsgrupp under loppet av 2009. Gruppen skulle få i uppgift att med tanke på en eventuell översyn av direktivet kartlägga problemen i samband med tillämpningen och föreslå effektiva lösningar som alla medlemsstater skulle kunna godta.

* * *

---

15 Konventionen rörande åtgärder för att förbjuda och hindra olovlig import och export av samt överförande av äganderätt till kulturegendom, Paris den 14 november 1970.

16 Se tabellen i bilagan: ”Förteckning över föremål som återlämnats i godo”.

Kommissionen uppmanar Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att uppmärksamma denna rapport.

BILAGA

Tabell över återlämnanden, ärenden i form av talan om återlämnanden och insatser i samarbete mellan medlemsstaterna, 2004–2007[17]

- **Förteckning över återlämnanden (alla har skett i godo)**

År	**Återlämnande stat**	**Återkrävande stat**	**Föremål**
2004	Tyskland	Grekland	1 antikvitet (marmorrelief, del av en enorm staty)
2006	Österrike	Frankrike	2 delar av en basrelief
2006	Lettland	Polen	2 basreliefer i trä (del av altare)
2006	Förenade kungariket	Grekland	1 antikvitet
2006	Sverige	Grekland	48 antikviteter
2007	Österrike	Ungern	1 målning av W. Farkas
2007	Frankrike	Förenade kungariket	1 hebreiskt manuskript från 1300-talet
?	Tyskland	Tjeckien	1 skulptur i polykromt trä, föreställande en ängel, 1600-tal
?	Tyskland	Österrike	1 kunglig dagbok
?	Tyskland	Tjeckien	4 skulpturer i polykromt trä, föreställande helgonfigurer, 1700-tal
?	Spanien	Italien	1 romersk skulptur
?	Spanien	Sverige	86 kyrkliga föremål
?	Frankrike	Spanien	1 oljemålning

- **Förteckning över förhandlingar om återlämnande i godo (artikel 4.6 i direktiv 93/7/EEG)**

År	**Återlämnande stat**	**Återkrävande stat**	**Resultat**
2006	Polen	Lettland	Pågår
2006	Tjeckien	Tyskland	Pågår (matris till boken ”De Revolutionibus

[17] Källa: nationella rapporter om tillämpning av direktivet. Tabellerna har kontrollerats av de centrala myndigheter som ansvarar för tillämpningen av direktiv 93/7/EEG. Emellertid har vissa uppgifter inte bekräftats av de två berörda medlemsstaterna. Åtgärderna i samband med ett visst återlämnande kan förekomma i flera tabeller.

År	Återlämnande stat	Återkrävande stat	Resultat
			orbium coelestium”)
?	Tyskland	Österrike	Pågår (1 gouachemålning)
?	Spanien	Sverige	Pågår (1 emaljskrin)

- **Förteckning över ärenden i form av talan om återlämnande som väckts (artikel 5 i direktiv 93/7/EEG)[18]**

År	Återkrävande	Krav på	Föremål
2005	Grekland	Förenade kungariket	1 byzantinsk ikon (talan pågår)
2006	Italien	Österrike	336 arkeologiska föremål (talan pågår)
2006	Tjeckien	Tyskland	1 dopfunt (talan avisades p.g.a. preskription 2008)
2006	Tjeckien	Österrike	1 skulptur föreställande Madonnan av Cholina, 1400-tal, återlämnad efter 2007)
2006	Tjeckien	Österrike	1 kyrkomålning (talan pågår)
2006	Tjeckien	Österrike	80 föremål från kyrkor eller kloster (talan pågår)
2006	Tjeckien	Österrike	4 skulpturer från ett palats (talan pågår)
2007	Grekland	Tyskland	90 antika föremål (ska återlämnas 2009)

- **Begäran om efterforskning av föremål (artikel 4.1 i direktiv 93/7/EEG)**

År	Krävande	Krav på	Resultat
2004	Ungern	Österrike	Positivt (målning av W. Farkas hittades)
2004-2007	Grekland	Alla centrala nationella myndigheter	Negativt (39 krav om sammnlagt 439 föremål som stulits från kyrkor eller kloster)

[18] År 2004 avvisade en nederländsk respektive en tysk domstol två krav av Italien angående en talan som väcktes 2002 om återlämnande av en grekisk rustining (*panoplia*) och en annan talan från 2001 rörande 911 arkeologiska föremål.

År	Krävande	Krav på	Resultat
2004-2005	Österrike	Grekland (20 krav)	Negativt p.g.a. ofullständig information om föremålen: 35 målningar och 11 886 konstverk eller föremål. Detta sistnämnda krav beträffande konstverk kommer från Bulgarien.
2005-2006	Tyskland Belgien Bulgarien Ungern Tjeckien Rumänien Slovakien		
2007	Portugal Finland		
2005	Lettland	Polen	2 basreliefer i trä (del av altare)
2006	Finland	Tyskland	Negativt (föremålet finns i USA)
2006	Frankrike	Förenade kungariket	1 musikinstrument (inget svar, enligt Frankrike)
2006	Nedeländerna	Tyskland	Negativt (avslag på begäran om efterforskning av arkivmaterial)
2006	Polen	Lettland	Pågår (1 föremål)
?	Tyskland	Litauen	Positivt
?	Italien	Österrike	Negativt (1 romersk tandprotes). Kravet avvisades p.g.a. att tidsfristen löpt ut.
?	Tjeckien	Tyskland	2 återlämnade skulpturer, ett tillbakadraget krav och en väckt talan om återlämnande (dopfunt)
?	Tjeckien	Österrike	Pågår
?	Rumänien	Frankrike	Pågår
?	Rumänien	Tyskland	Återlämnande (3 föremål)
?	Rumänien	Österrike	Pågår
?	Rumänien	Förenade kungariket	Pågår
?	Sverige	Spanien	Återlämnande (86 kyrkliga föremål)
?	Sverige	Spanien	Pågår (1 emaljskrin)

- **Anmälan om påträffade föremål (artikel 4.2 i direktiv 93/7/EEG)**

År	Anmälande stat	Stat som anmälan riktas till	Resultat
2004	Frankrike	Grekland	Negativt. Eftersom tidsfristen på ett år

År	Anmälande stat	Stat som anmälan riktas till	Resultat
			hade löpt ut kunde inte direktivet tillämpas. Grekland var tvunget att köpa den antika amforan.
2005	Ungern	Österrike	Positivt (målning av W. Farkas)
2006	Österrike	Frankrike	Återlämnande (2 delar av en basrelief)
2006	Österrike	Tjeckien	Återlämnande efter talan om återlämnande av en skulptur föreställande madonnan av Cholina
2006	Förenade kungariket	Grekland	1 återlämnat antikt mynt
2007	Tyskland	Grekland	3 konfiskeringar: 1) 90 antika föremål (föremålen kommer att återlämnas till Grekland under 2009) 2) 3 antika föremål (undersökningen pågår). 3) 1 antikt föremål (undersökningen pågår). I tre andra fall där anmälan gjorts var resultatet negativt eftersom det konstaterades att föremålen inte olagligen hade lämnat Greklands territorium.
?	Tyskland	Österrike	Negativt
?	Österrike	Bulgarien	Pågår (antika mynt)
?	Cypern	Bulgarien	Pågår (3 föremål)
?	Spanien	Italien	Återlämnande (romersk skulptur)
?	Spanien	Italien	Pågår (en 1500-talsbibel)
?	Litauen	Tyskland	Positivt